

ke gennemføres. Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor en fredningssag griber ind i en i øvrigt lovlig anvendelse, der er i gang, og hvor fredningen ikke gennemføres, hvorfor der ikke bliver tale om en erstatning efter *stk. 1*. Hvis fredningen bliver gennemført, vil et tab af den pågældende karakter indgå i erstatningsfastsættelsen efter *stk. 1*. Gældende praksis på dette område forudsættes opretholdt.

Til § 40

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 20. På samme måde som forslaget § 36 om indledningen af en fredningssag, er denne bestemmelse om afslutningen af amtsrådets behandling justeret i forhold til gældende lov med det sigte at parallelisere proceduren med proceduren for tilvejebringelse af planer.

Ligesom ved fredningsnævnets hidtidige fredningsafgørelser kan amtsrådet i sin afgørelse foretage ændringer i forhold til det offentliggjorte forslag såvel med hensyn til udvidelse og indskrænkning af fredningens geografiske udstrækning som med hensyn til indholdet af fredningen. Amtsrådets afgørelse kan endvidere gå ud på, at fredningen ikke skal gennemføres.

For at sikre en ensartet procedure ved sagernes behandling i amtsrådet og i Naturklagenævnet, vil der med hjemmel i *stk. 4* blive fastsat regler om amtsrådets behandling af fredningssager, dvs. om underretning af berørte, om indkaldelse til møder og fremsættelse af indsigelser og erstatningskrav samt om besigtigelse. Specielt af hensyn til de eventuelt erstatningsberettigede vil det være nødvendigt med regler om indkaldelse af panthavere og andre rettighedshavere.

Til § 41

Stk. 1 svarer til gældende lovs § 22.

Stk. 2 indeholder en regel om, at retsvirkningen af det offentliggjorte forslag til fredning fortsat gælder, indtil der er truffet endelig afgørelse i fredningssagen i de tilfælde, hvor amtsrådets afgørelse går ud på enten at afvise at gennemføre fredningen eller på at indskrænke denne. Herved sikres at der ikke, medens klagefristen løber eller under behandlingen af en klagesag, sker uoprettelige indgreb i strid med den foreslåede fredning.

Til §§ 42-44

Bortset fra at klagemyndigheden ikke som i den gældende lov er Overfredningsnævnet men Naturklagenævnet, svarer bestemmelserne indholdsmæssigt til gældende lovs §§ 26-29 og skal således forstås i overensstemmelse hermed, hvilket f.eks. indebærer,

at de såkaldte »mellemafgørelser« i en fredningssag som hidtil kan påklages, jf. § 42, *stk. 1*. Der er dog foretaget en forenkling af beskrivelsen af ankemyndighedens sagsbehandling m.v.

Formuleringen af § 43, *stk. 3*, om, at klagenævnet kan udskyde afgørelsen af et erstatningsspørgsmål til Taksationskommissionen, indebærer således også alene en sproglig forenkling, men ikke en realitetsændring.

De regler, som miljøministeren med hjemmel i § 44, *stk. 2*, kan fastsætte om klagenævnets behandling af fredningssagerne, vil i givet fald indgå i den forretningsorden for nævnet, der bliver udarbejdet efter bestemmelsen herom i den særlige lov om nedsættelse af klagenævnet.

Til § 45

Svarer til gældende lovs § 30.

Til § 46

Bestemmelsen om, at der kan ydes en passende godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand svarer til den gældende lovs § 31, hvoraf det også fremgår, at sådanne afgørelser ikke kan ankes. Afgørelse om »sagsomkostninger« træffes således endeligt af hver instans for sig.

Til § 47

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 32.

Til § 48

Stk. 1 og *2* svarer til gældende lovs § 24, *stk. 1*, og *3*, bortset fra, at den gældende lovs bestemmelse om fordeling af amtsrådets andel af erstatningen, når det fredede område ligger i flere amtskommuner er udeladt. Med forslaget kompetencefordeling er der ikke mulighed for, at et amtsråd gennemfører fredning af et areal, der ligger i en anden amtskommune. En sådan fredning må derfor gennemføres ved, at amtsrådene koordinerer deres behandling af de to fredningssager. Med henblik på forenkling af reglerne er endvidere den hidtidige mulighed for, at klagemyndigheden i særlige tilfælde kan beslutte, at staten skal betale op til ni tiendedele af erstatningen, ikke medtaget. Iøvrigt forudsættes hidtidig praksis opretholdt. Ligesom efter den hidtidige praksis skal ordet fredningserstatning forstås bredt, således at bestemmelsen også omfatter godtgørelse for tab i forbindelse med en fredning, der ikke gennemføres, jf. § 39, *stk. 2*, og godtgørelse til sagkyndig bistand efter § 46.

Stk. 4 og *5* svarer til gældende lovs § 23.